

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2010
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, privind plata la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit și veniturilor cu destinație specială din cota unică asupra carburanților auto livrați la intern de producători precum și pentru carburanți auto consumați de aceștia și carburanți auto importați.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor sub nr. Z fiind repartizată Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale emisă de organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z, SC "X" SRL aduce următoarele argumente:

- menționează că la data de Z a primit cu scrisoare recomandată Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din care rezultă că figurează în evidența fiscală cu obligații de plată constând în impozit pe profit în sumă de Z lei potrivit Declarației 100 nr. Z și în sumă de Z lei potrivit Declarației 100 nr. Z și accesorii aferente în sumă de Z lei, respectiv Z lei, precum și cu obligații de plată în sumă de Z lei, individualizate conform Declarației Z și majorările de intarziere aferente în sumă de Z lei;

- consideră că Decizia nr. Z este nelegală și netemeinică, deoarece a înaintat organului fiscal mai multe cereri de compensare prin care a solicitat compensarea impozitului pe profit cu taxa pe valoarea adăugată de rambursat și anexează Declarația 300 privind existența taxei de rambursat în sumă de Z lei;

- arată că societatea nu are obligații restante față de bugetul general consolidat al statului, fapt ce rezulta din procesul verbal de control nr. Z (cap. III pct. 3) și că avea la acea dată taxa pe valoarea adăugată de rambursat în sumă de Z lei, potrivit deciziei de rambursare nr. Z, nerambursat până azi;

- precizează că în ce privește Declarația Z lipsește titlul de creanță, acesta fiind un act fictiv și nu unul real, nerezultând o sumă certă, lichidă și exigibilă care să poată fi urmărită în vederea încasării.

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale.

II. Prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z au calculat în sarcina SC "X" SRL din Z obligații fiscale accesorii în sumă totală de Z lei, după cum urmează:

- majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2009 pentru neplata la termen a impozitului pe profit în sumă de Z lei individualizat prin Declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat depusă la organul fiscal sub nr. Z și în sumă de Z lei pe perioada2009 pentru neplata impozitului pe profit în sumă de Z lei declarat cu Declarația nr. Z;

- majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2009 pentru neplata fondului special în contul veniturilor cu destinație specială din cota unică asupra carburanților auto livrați la intern de producători precum și pentru carburanți auto consumați de aceștia și asupra carburanților auto importați, în sumă de Z lei individualizată prin procesul verbal nr. Z.

III. Având în vedere cele constatate de organele fiscale, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, str. Z nr. Z, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul de înregistrare fiscală Z.

1. Referitor la majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente impozitului pe profit de plată pe trimestrele II și III 2009, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL datorează bugetului de stat aceste obligații fiscale accesorii, în condițiile în care societatea avea taxa pe valoarea adăugată de rambursat pe aceeași perioadă și a solicitat compensarea din aceasta a impozitului datorat.

Din analiza documentelor de la dosar rezultă că organele fiscale au calculat prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale în sarcina SC "X" SRL majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2009 pentru neplata impozitului pe profit în sumă de Z lei declarat pe trimestrul II 2009 cu Declarația 100 depusă sub nr. Z și majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2009 aferente impozitului pe profit în sumă de Z lei declarat prin Declarația 100 înregistrată sub nr. Z, deși contribuabilul solicitase repetat stingerea impozitului prin compensare din TVA.

De altfel, contestatoarea susține că nu datorează majorările de întârziere în sumă totală de Z lei, întrucât acestea au fost calculate cu toate că a solicitat Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z, cu cererile depuse sub nr. Z, nr. Z compensarea impozitului pe profit datorat cu taxa pe valoarea adăugată de rambursat înregistrată la2009, respectiv la2009 și la2009, anexând în acest sens deconturile 300 de taxă pe valoarea adăugată.

De precizat este faptul că, anterior prezentei contestații, societatea a formulat contestație împotriva Deciziei nr. Z privind majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente aceluiași impozit minim pe profit în sumă de Z lei pe trimestrul II 2009 calculate pe perioada imediat anterioară (.....2009) celei pentru care au fost stabilite în prezent (.....2009), aceasta fiind desființată prin Decizia noastră nr. Z în vederea reanalizării situației.

În drept, la art. 116 alin.(1), (3) și (9) și art. 122 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

"Art. 116. - (1) Prin compensare se sting creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc

reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, dacă legea nu prevede altfel.

[...]

(3) **Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului** sau înainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia, după caz.

[...]

(9) Organul competent va înștiința în scris debitorul despre măsura compensării luate potrivit alin.(3), în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii.

[...]

Art. 122. - (1) În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, majorările de întârziere se datorează până la data stingerii inclusiv, astfel:

a) **pentru compensările la cerere, data stingerii este data depunerii la organul competent a cererii de compensare; [...]."**

Potrivit prevederilor legale de mai sus, organele fiscale efectuează compensarea creanțelor fiscale cu obligațiile de plată ale contribuabililor la cererea acestora, **până la concurența celei mai mici sume**, data stingerii prin compensare a sumelor datorate fiind data înregistrării la organul fiscal a cererii de compensare.

În speță, sunt incidente și prevederile art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv."

Asadar, majorările de întârziere se datorează doar pentru neplata la termenele legale a obligațiilor bugetare, pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data scadenței și până la data stingerii sumelor datorate.

În cazul de față se constată că, societatea a solicitat compensarea din TVA a impozitului pe profit de plată în sumă de Z lei aferent trimestrului II 2009 și nu rambursarea întregii taxe pe valoarea adăugată reprezentând soldul sumei negative a TVA la sfârșitul perioadei de raportare, cererea de compensare nr. Z fiind depusă separat de decontul 300 de taxă pe valoarea adăugată aferent aceleași perioade.

Mai mult, contestatoarea a depus încă 3 cereri de compensare înregistrate la organul fiscal sub nr. Z, nr. Z și nr. Z prin care a solicitat compensarea impozitului pe profit datorat cu taxa pe valoarea adăugată

cu sold cu sumă negativă, la care a primit răspuns nefavorabil cu toate că avea declarată taxa pe valoarea adăugată în sumă care depășește cuantumul impozitului pe profit ce constituie debit de bază asupra căruia au fost calculate obligațiile fiscale accesorii.

Ca atare, organele fiscale în mod greșit au stabilit majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente impozitului pe profit în sumă totală de Z lei pe trimestrele II și III 2009, întrucât societatea avea pe aceeași perioadă taxă pe valoarea adăugată în cuantum mai mare decât impozitul datorat, compensarea efectuându-se sub rezerva unei verificări ulterioare în conformitate cu prevederile art. 88, devenit art. 90 din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, situație în care data stingerii obligațiilor de plată este data depunerii cererii de compensare.

Pe cale de consecință, se impune admiterea contestației și anularea parțială a Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii în sumă de 70 lei aferente impozitului pe profit, potrivit prevederilor art. 216 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, unde se prevede:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, [...]”

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.”

2. În ceea ce privește majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente veniturilor cu destinație specială din cota unică asupra carburanților auto livrați la intern de producători, precum și pentru carburanți auto consumați de aceștia și asupra celor importați, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor poate analiza și soluționa pe fond contestația formulată de societate împotriva acestor accesorii stabilite de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Z pe perioada2009, în condițiile în care aceasta depinde de soluția ce va fi dată de instanța judecătorească în cauza anterior soluționată.

Analizând documentele de la dosarul contestației, reiese că SC "X" SRL din Z a formulat anterior contestație împotriva Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale privind majorările de întârziere în sumă de Z lei calculate pe perioada2007, soluționată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor prin Decizia nr. Z, contestația prezentă având același obiect, și anume obligații fiscale accesorii stabilite de organele fiscale pentru neplata la termen a aceluiași debit de bază în sumă de Z lei reprezentând fond special pentru drumurile publice datorat potrivit Legii nr. 118/ 1996, cu

modificările și completările ulterioare, calculate pe o perioadă următoare celei până la care au fost anterior calculate, respectiv din data de2009 până la data de2009.

De reținut este faptul că, împotriva Deciziei nr. Z a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor, societatea a formulat acțiune în contencios administrativ la Tribunalul Bihor, instanța pronunțându-se prin Sentința nr. Z în sensul admiterii cererii societății.

Potrivit principiului de drept "accesorium sequitur principale" - auxiliarul urmează principalul, majorările de întârziere sunt datorate doar pentru neplata la scadență a unor diferențe de sume datorate și neachitate din 1997 - 1998 pentru constituirea veniturilor cu destinație specială aferente combustibililor auto importați și din sumele fixe anuale datorate pentru utilizarea drumurilor publice în sumă de Z lei, acest debit de bază fiind incert până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile de către instanța de judecată.

Având în vedere considerentele arătate și **ținând seama că accesoriile în prezent contestate sunt generate de același debit principal** cu cele din Decizia nr. Z, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor nu se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației privind majorările de întârziere în sumă de Z lei calculate pe o perioadă următoare, motiv pentru care se va suspenda soluționarea cauzei, în acest sens fiind aplicabile prevederile art. 214 alin.(1) lit.b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"(1) Organul de soluționare competent poate suspenda prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

[...]

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți."

În funcție de soluția pe care o va da instanța de judecată, procedura administrativă de soluționare urmează să fie reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003, republicată, unde se prevede că:

"(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin.(2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu."

Pe cale de consecință, soluționarea contestației pe cale administrativă urmează să fie suspendată pentru acest capăt de cerere până când instanța de judecată va decide în cauză.

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1), art. 214(1) și art. 216(1), (2) și

(4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Admiterea parțială a contestației formulate de SC "X" SRL din Z și anularea parțială a Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente impozitului pe profit.

2. Suspendarea soluționării contestației pentru capătul de cerere privind obligațiile fiscale accesorii în sumă de Z lei aferente fondului cu destinație specială din cota unică asupra carburanților auto stabilite prin Decizia nr. Z, până la pronunțarea unei soluții definitive de către instanța de judecată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor, pentru pct. 2, conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director coordonator

